

THE NEW TESTAMENT IN THE ORIGINAL GREEK BYZANTINE TEXTFORM 2005/2010

Compiled and Arranged by MAURICE A. ROBINSON and WILLIAM G. PIERPONT

Contents

Matthew	3
Mark.....	43
Luke	71
John.....	115
Acts: The Book of Conversions.....	147
Romans	189
1 Corinthians.....	204
2 Corinthians.....	219
Galatians	229
Ephesians	234
Philippians	239
Colossians	243
1 Thessalonians.....	247
2 Thessalonians.....	251
1 Timothy.....	253
2 Timothy.....	257
Titus	260
Philemon	262
Hebrews	263
James.....	274
1 Peter	278
2 Peter	282
1 John.....	285
2 John.....	289
3 John.....	290
Jude	291
Revelation	293
Other Books for Sale Based from this Greek N.T.	315

This is from a public domain source, all the formatting changes are not or can be under a copyright.

Use all to God's glory.

Our Preface

This is a *semi-condensed* version of the public domain 2005 Byzantine Textform. It is from the current 2005/2010 file(s) given to us by Maurice Robinson one of the original authors on 9/8/2016.

It took weeks to clean up all the inconsistencies in footnotes being out of alignment.

We hope all the {footnotes} are arranged properly and in order.

In this version all of the original end footnotes that discussed variations with the minority text N/A & USB compilations are left in so you can see the variation between the minority texts and the pure Byzantine Textform.

All the original preface and discussions are removed.

The original book is available on Google Books and you should absolutely read those once.

This project is to allow anyone who wants it, all of it at a price everyone can afford, roughly \$11 on Amazon.com.

Bulk orders are available at wholesale at MLVbible@gmail.com.

See also either of the Facebook pages for the "Modern Literal Version" or the website www.MLVbible.org.

This is just one more book in the series of books for people to own to double check or correct anything in the "Modern Literal Version N.T" which is *not*, "Thus saith the Greek."

This was left in block verse format but the original paragraphs are now separated by a blank line.

Curly braces "{" are used as footnotes. {B ... are Byzantine & {N ... are N/A & USB variations.

Standard braces "[]" are used for possible omissions.

The "{Acts 24:6b-8a Byzantine Variant:...}" is inserted in the text.

The "{John ^{7:53-8:11} PA Byzantine Variant:...}" is found at the end of John ^{8:11}.

We opted for a substitute change of the original like "—IB " to "¯IB¯ " for overlines.

Verse numbering was based off of the 1550 Textus Receptus and 4 of those verses are omitted in the Byzantine Textform. We put in the verse numbers with a footnote.

Should you find any correction concerning the actual Greek text please address them to:

Mr. Maurice Robinson at mrobinson@sebts.edu.

Should you find any correction to the general structure and/or formatting please address them to MLVbible@gmail.com.

We are planning to release this public domain text on various web sites and bible programs and we want it error-free for easy conversion to other formats for other people to use.

The pure Byzantine Textform is the Greek text used in the Modern Literal Version, www.MLVbible.org.

Please check the website for any future updates in electronic formats.

To God is the glory forever and ever.

Use this for His glory.

G. Allen Walker, Computer Tech. Nov. 30, 2016

1:01 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ χριστοῦ, υἱοῦ Δαυίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

1:02 Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ: Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ: Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ:

1:03 Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ: Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρῶμ: Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ:

1:04 Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ: Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών: Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών:

1:05 Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὸζ {N Βοὸζ ἐκ | Βόες ἐκ} ἐκ τῆς Ῥαχάβ: Βοὸζ {N Βοὸζ δὲ | Βόες δὲ} δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὠβήδ {N Ὠβήδ ἐκ | Ἰωβήδ ἐκ} ἐκ τῆς Ῥούθ: Ὠβήδ {N Ὠβήδ δὲ | Ἰωβήδ δὲ} δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί:

1:06 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυίδ τὸν βασιλέα.

Δαυίδ δὲ ὁ {N ὁ βασιλεὺς | Omit} βασιλεὺς ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου:

1:07 Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ: Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά: Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσά: {N Ἀσά | Ἀσάφ}

1:08 Ἀσά {N Ἀσά | Ἀσάφ} δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ: Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ: Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν:

1:09 Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμ: Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἄχαζ: Ἄχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν:

1:10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσή: Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμών: {N Ἀμών Ἀμών | Ἀμῶς Ἀμῶς} Ἀμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν:

1:11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1:12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ: Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ:

1:13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ: Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακείμ: {N Ἐλιακείμ Ἐλιακείμ | Ἐλιακίμ Ἐλιακίμ} Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ:

1:14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκ: Σαδώκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχειμ: {N Ἀχειμ Ἀχειμ | Ἀχίμ Ἀχίμ} Ἀχειμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιούδ:

1:15 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ: Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν: Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ:

1:16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος χριστός.

1:17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυίδ γενεαὶ δεκατέσσαρες: καὶ ἀπὸ Δαυίδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες: καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.

1:18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις {N γέννησις | γένεσις} οὕτως ἦν. Μνηστευθεῖσης γὰρ {N γὰρ | Omit} τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.

1:19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, {N παραδειγματίσαι | δειγματίσαι} ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

1:20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυίδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ {N Μαριάμ | Μαρίαν} τὴν γυναῖκά σου: τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου.

1:21 Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν: αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

1:22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ {N τοῦ κυρίου | κυρίου} κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος,

1:23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

- 1:24 Διεγερθεῖς {N Διεγερθεῖς | Ἐγερθεῖς} δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου: καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
- 1:25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν τὸν {N τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον | υἱόν} υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον: καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
- 2:01 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,
- 2:02 λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
- 2:03 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης {N Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς | ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης} ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ:
- 2:04 καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται.
- 2:05 Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον | εἶπαν} αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας: οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου,
- 2:06 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα: ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.
- 2:07 Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.
- 2:08 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπεν, Πορευθέντες ἀκριβῶς {N ἀκριβῶς ἐξετάσατε | ἐξετάσατε ἀκριβῶς} ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου: ἐπὶ δὲ εὔρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.
- 2:09 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν: καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη {N ἔστη | ἐστάθη} ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.
- 2:10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.
- 2:11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.
- 2:12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
- 2:13 Αναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοί: μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.
- 2:14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον,
- 2:15 καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου: ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ {N τοῦ κυρίου | κυρίου} κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
- 2:16 Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων.
- 2:17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ {N ὑπὸ | διὰ} Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος,
- 2:18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρῆνος {N θρῆνος καὶ | Omit} καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἠθέλην παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.
- 2:19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου κατ' {N κατ' ὄναρ φαίνεται | φαίνεται κατ' ὄναρ} ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ,
- 2:20 λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ: τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.
- 2:21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν {N ἦλθεν | εἰσηλθεν} εἰς γῆν Ἰσραήλ.
- 2:22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ {N ἐπὶ | Omit} τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου {N Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ | τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου} τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν: χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,
- 2:23 καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ: ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.
- 3:01 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρῦσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

- 3:02 καὶ {N καὶ | [καί]} λέγων, Μετανοεῖτε: ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 3:03 Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ {N ὑπὸ | διὰ} Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου: εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
- 3:04 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ: ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἦν | ἦν αὐτοῦ} ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.
- 3:05 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου:
- 3:06 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' {N ὑπ' | ποταμῷ ὑπ'} αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.
- 3:07 Ἴδων δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
- 3:08 Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας:
- 3:09 καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ: λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
- 3:10 Ἦδη δὲ καὶ {N καὶ ἡ | ἡ} ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται: πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
- 3:11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω {N βαπτίζω ὑμᾶς | ὑμᾶς βαπτίζω} ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν: ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι: αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ. {N ἁγίῳ | ἁγίῳ καὶ πυρὶ}
- 3:12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συναΐξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
- 3:13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.
- 3:14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;
- 3:15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ἄφες ἄρτι: οὕτως γὰρ πρέπει ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.
- 3:16 Καὶ {N Καὶ βαπτισθεὶς | Βαπτισθεὶς δὲ} βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη {N ἀνέβη εὐθὺς | εὐθὺς ἀνέβη} εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος: καὶ ἰδοὺ, ἀνεφύθησαν {N ἀνεφύθησαν αὐτῷ | ἠνεφύθησαν [αὐτῷ]} αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ {N τὸ πνεῦμα τοῦ [τὸ] πνεῦμα [τοῦ]} πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ {N καὶ ἐρχόμενον | [καὶ] ἐρχόμενον} ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.
- 3:17 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.
- 4:01 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
- 4:02 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα | τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα} καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπέινασεν.
- 4:03 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ {N αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν | ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ} ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.
- 4:04 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, {N ἄνθρωπος | ὁ ἄνθρωπος} ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ.
- 4:05 Τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν {N ἵστησιν | ἔστησεν} αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ,
- 4:06 καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω: γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ: καί, Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σοῦ.
- 4:07 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου.
- 4:08 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν,
- 4:09 καὶ λέγει {N λέγει | εἶπεν} αὐτῷ, Ταῦτα πάντα {N πάντα σοι | σοι πάντα} σοι δώσω, ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι.
- 4:10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε ὀπίσω {N ὀπίσω μου | Omit} μου, Σατανᾶ: γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
- 4:11 Τότε ἀφίησιν αὐτόν ὁ διάβολος: καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.
- 4:12 Ἀκούσας δὲ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς | Omit} Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν:

- 4:13 καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, {N Ναζαρέτ | Ναζαρά} ἔλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοῦμ {N Καπερναοῦμ | Καφαρναοῦμ} τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ: {N Νεφθαλείμ | Νεφθαλίμ}
- 4:14 ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος,
- 4:15 Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, {N Νεφθαλείμ | Νεφθαλίμ} ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,
- 4:16 ὁ λαὸς ὁ καθηήμενος ἐν σκότει εἶδεν {N εἶδεν φῶς | φῶς εἶδεν} φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.
- 4:17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε: ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 4:18 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν: ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.
- 4:19 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.
- 4:20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- 4:21 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν: καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.
- 4:22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- 4:23 Καὶ περιῆγεν ὅλην {N ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς | ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ} τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρῦσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
- 4:24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν: καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ {N καὶ δαιμονιζομένους | [καὶ] δαιμονιζομένους} δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς: καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
- 4:25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
- 5:01 Ἴδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος: καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον {N προσῆλθον | προσῆλθαν} αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:
- 5:02 καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων,
- 5:03 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι: ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 5:04 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες: ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
- 5:05 Μακάριοι οἱ πραεῖς: ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.
- 5:06 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην: ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
- 5:07 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες: ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
- 5:08 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ: ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.
- 5:09 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί: ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.
- 5:10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης: ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 5:11 Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν, καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα {N ῥῆμα | Omit} καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, {N ψευδόμενοι | [ψευδόμενοι]} ἕνεκεν ἐμοῦ.
- 5:12 Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς: οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

- 5:13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς: ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; Εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι {N βληθῆναι ἔξω καὶ | βληθὲν ἔξω} ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
- 5:14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου: οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη:
- 5:15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
- 5:16 Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- 5:17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας: οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι.
- 5:18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.
- 5:19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν: ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
- 5:20 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ {N ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν | ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη} δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
- 5:21 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις: ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει:
- 5:22 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ {N εἰκῆ | Omit} ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει: ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ: ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
- 5:23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ {N καὶ ἐκεῖ | κάκεῖ} ἐκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,
- 5:24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.
- 5:25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν {N ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ | μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ} τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε {N σε παραδῶ τῷ | τῷ} παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.
- 5:26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδώσῃς τὸν ἔσχατον κοδράντην.
- 5:27 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Οὐ μοιχεύσεις:
- 5:28 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
- 5:29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ: συμφέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.
- 5:30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ: συμφέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ {N βληθῇ εἰς γέενναν | εἰς γέενναν ἀπέλθῃ} εἰς γέενναν.
- 5:31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι {N ὅτι | Omit} Ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον:
- 5:32 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς {N ὃς ἂν ἀπολύσῃ | πᾶς ὁ ἀπολύων} ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτός λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτήν μοιχᾶσθαι: {N μοιχᾶσθαι | μοιχευθῆναι} καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶται.
- 5:33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου:
- 5:34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως: μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ:
- 5:35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστὶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ: μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως:
- 5:36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ {N ἢ μέλαιναν ποιῆσαι | ποιῆσαι ἢ μέλαιναν} μέλαιναν ποιῆσαι.
- 5:37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὐ: τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν.
- 5:38 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος:

- 5:39 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ: ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει {N ῥαπίσει ἐπὶ | ῥαπίζει εἰς} ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, {B σιαγόνα | σου σιαγόνα} στρέψον {N στρέψον | [σου] στρέψον} αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην:
- 5:40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον:
- 5:41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἓν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο.
- 5:42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου: {N δίδου | δός} καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι {N δανείσασθαι | δανίσασθαι} μὴ ἀποστραφῆς.
- 5:43 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου:
- 5:44 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε {N εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς | Omit} τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων {N ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ | Omit} ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς:
- 5:45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς {B τοῖς | Omit} {N τοῖς | Omit} οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.
- 5:46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν;
- 5:47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους {N φίλους | ἀδελφοὺς} ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι {N τελῶναι οὕτως | ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ} οὕτως ποιοῦσιν;
- 5:48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ {N ὥσπερ | ὡς} ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν {N ἐν τοῖς οὐρανοῖς | οὐράνιος} τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.
- 6:01 Προσέχετε τὴν {N τὴν ἐλεημοσύνην | [δὲ] τὴν δικαιοσύνην} ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς: εἰ δὲ μήγε, {N μήγε | μή γε} μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- 6:02 Ὄταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων: ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.
- 6:03 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου,
- 6:04 ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ: καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς {N αὐτὸς | Omit} ἀποδώσει σοι ἐν {N ἐν τῷ φανερωῷ | Omit} τῷ φανερωῷ.
- 6:05 Καὶ ὅταν προσεύχη, {N προσεύχη οὐκ ἔση ὥσπερ | προσεύχησθε οὐκ ἔσεσθε ὡς} οὐκ ἔση ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν {N ἂν | Omit} φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις: ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ἀπέχουσιν | ἀπέχουσιν} ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.
- 6:06 Σὺ δέ, ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν {N ταμιεῖόν | ταμιεῖον} σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ: καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν {N ἐν τῷ φανερωῷ | Omit} τῷ φανερωῷ.
- 6:07 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, {N βαττολογήσητε | βατταλογήσητε} ὥσπερ οἱ ἐθνικοί: δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.
- 6:08 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς: οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.
- 6:09 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς: Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
- 6:10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς {N τῆς | Omit} γῆς.
- 6:11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
- 6:12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν {N ἀφίεμεν | ἀφήκαμεν} τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
- 6:13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι {N Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν | Omit} σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- 6:14 Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος:
- 6:15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ {N τὰ παραπτώματα αὐτῶν | Omit} παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

6:16 Ὄταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ {N ὡσπερ | ὡς} οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ: ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες: ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι {N ὅτι | Omit} ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6:17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι,

6:18 ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ: {N κρυπτῷ καὶ | κρυφαίῳ καὶ} καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ {N κρυπτῷ ἀποδώσει | κρυφαίῳ ἀποδώσει} ἀποδώσει σοι.

6:19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν:

6:20 θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν.

6:21 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, {N ὑμῶν, ἐκεῖ | σου ἐκεῖ} ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία {N καρδία ὑμῶν | καρδία σου} ὑμῶν.

6:22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς: ἐὰν οὖν {N οὖν ὁ | οὖν ἢ ὁ} ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ᾖ, {N ἢ | Omit} ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται:

6:23 ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος πόσον;

6:24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν: ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει: ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

6:25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ {N καὶ τί πίητε | [ἢ τί πίητε]} τί πίητε: μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσθητε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

6:26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά: οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

6:27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

6:28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει: {N αὐξάνει οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει | αὐξάνουσιν οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν} οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει:

6:29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

6:30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

6:31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

6:32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ: {N ἐπιζητεῖ | ἐπιζητοῦσιν} οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων.

6:33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ {N τοῦ θεοῦ | [τοῦ θεοῦ]} θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

6:34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον: ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ {N τὰ | Omit} ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

7:01 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε:

7:02 ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε: καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν.

7:03 Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

7:04 Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ {N ἀπὸ | ἐκ} τοῦ ὀφθαλμοῦ σου: καὶ ἰδοῦ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

7:05 Ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν {N τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου | ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκὸν} δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

7:06 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν: μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν {N καταπατήσωσιν | καταπατήσουσιν} αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς.

7:07 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν: ζητεῖτε, καὶ εὕρησετε: κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

7:08 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

- 7:09 Ἡ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν {N ἐὰν αἰτήσῃ | αἰτήσῃ} αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;
- 7:10 Καὶ {N Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ | Ἡ καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ} ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
- 7:11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;
- 7:12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν {N ἂν | ἐὰν} θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς: οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.
- 7:13 Εἰσελθετε {N Εἰσελθετε | Εἰσελθατε} διὰ τῆς στενῆς πύλης: ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς:
- 7:14 τί στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὕρισκοντες αὐτήν.
- 7:15 Προσέχετε δὲ {N δὲ ἀπὸ | ἀπὸ} ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσὶν λύκοι ἄρπαγες.
- 7:16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς: μῆτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, {N σταφυλὴν | σταφυλᾶς} ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
- 7:17 Οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ: τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ.
- 7:18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.
- 7:19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
- 7:20 Ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
- 7:21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν: ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. {N οὐρανοῖς | τοῖς οὐρανοῖς}
- 7:22 Πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι προεφητεῦσαμεν, {N προεφητεῦσαμεν | ἐπροφητεῦσαμεν} καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;
- 7:23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς: ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
- 7:24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω {N ὁμοιώσω αὐτόν | ὁμοιωθήσεται} αὐτόν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησεν τὴν {N τὴν οἰκίαν αὐτοῦ | αὐτοῦ τὴν οἰκίαν} οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν:
- 7:25 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον {N προσέπεσον | προσέπεσαν} τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν: τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.
- 7:26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησεν τὴν {N τὴν οἰκίαν αὐτοῦ | αὐτοῦ τὴν οἰκίαν} οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον:
- 7:27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν: καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.
- 7:28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν {N συνετέλεσεν | ἐτέλεσεν} ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ:
- 7:29 ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. {N γραμματεῖς | γραμματεῖς αὐτῶν}
- 8:01 Καταβάντι {N Καταβάντι δὲ αὐτῷ | Καταβάντος δὲ αὐτοῦ} δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί:
- 8:02 καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν {N ἐλθὼν | προσελθὼν} προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.
- 8:03 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτοῦ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς | Omit} Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.
- 8:04 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἶπης: ἀλλὰ ὑπάγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε {N προσένεγκε | προσένεγκον} τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωσῆς, {N Μωσῆς | Μωϋσῆς} εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
- 8:05 Εἰσελθόντι {N Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ | Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ} δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναοῦμ, {N Καπερναοῦμ | Καφαρναοῦμ} προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν,
- 8:06 καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.

8:07 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς | Omit} Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8:08 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς: ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8:09 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας: καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται: καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται: καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

8:10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν, καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ {N οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν | παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ} ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εἶδον.

8:11 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν:

8:12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον: ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

8:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐκατοντάρχη, Ὑπάγε, καὶ {N καὶ ὡς | ὡς} ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ {N αὐτοῦ | [αὐτοῦ]} ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

8:14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν,

8:15 καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός: καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ.

8:16 Ὀφίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς: καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν:

8:17 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

8:18 Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς {N πολλοὺς ὄχλους | ὄχλον} ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

8:19 Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

8:20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις: ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει.

8:21 Ἔτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ {N αὐτοῦ | [αὐτοῦ]} εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

8:22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν {N εἶπεν | λέγει} αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

8:23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

8:24 Καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων: αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν.

8:25 Καὶ προσελθόντες οἱ {N οἱ μαθηταὶ | Omit} μαθηταὶ ἠγείραν αὐτόν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, {N ἡμᾶς | Omit} ἀπολλύμεθα.

8:26 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

8:27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν {N ὑπακούουσιν αὐτῷ | αὐτῷ ὑπακούουσιν} αὐτῷ;

8:28 Καὶ ἐλθόντι {N ἐλθόντι αὐτῷ | ἐλθόντος αὐτοῦ} αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, {N Γεργεσηνῶν | Γαδαρηνῶν} ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης:

8:29 καὶ ἰδοῦ, ἔκραζαν λέγοντες, Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ | Omit} υἱὲ τοῦ θεοῦ; Ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

8:30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

8:31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον {N ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν | ἀπόστειλον ἡμᾶς} ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

8:32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν {N τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων | τοὺς χοίρους} ἀγέλην τῶν χοίρων: καὶ ἰδοῦ, ὄρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν {N τῶν χοίρων κατὰ | κατὰ} χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.

8:33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

8:34 Καὶ ἰδοῦ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν {N συνάντησιν | ὑπάντησιν} τῷ Ἰησοῦ: καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

9:01 Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ {N τὸ | Omit} πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

9:02 Καὶ ἰδοῦ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον: καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ, Θάρσει, τέκνον: ἀφέωνταί {N ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου | ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι} σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

9:03 Καὶ ἰδοῦ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον {N εἶπον | εἶπαν} ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτος βλασφημεῖ.

9:04 Καὶ ἰδὼν {B ἰδὼν | εἰδῶς} ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, Ἵνα {N Ἵνα τί | Ἵνατί} τί ὑμεῖς {N ὑμεῖς | Omit} ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9:05 Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί {N Ἀφέωνταί | Ἀφίενταί} σου {B σου | σοι} αἱ ἁμαρτίαι: ἢ εἰπεῖν, Ἐγερταί {N Ἐγερταί | Ἐγερτε} καὶ περιπάτει;

9:06 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας — τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ — Ἐγερθεὶς ἄρῃ σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

9:07 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

9:08 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, {N ἐθαύμασαν | ἐφοβήθησαν} καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

9:09 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον {N Ματθαῖον | Μαθθαῖον} λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

9:10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9:11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον {N εἶπον | ἔλεγον} τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

9:12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς | Omit} ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς | Omit} Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

9:13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, Ἐλεον {N Ἐλεον | Ἐλεος} θέλω, καὶ οὐ θυσίαν: οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς {N εἰς μετάνοιαν | Omit} μετάνοιαν.

9:14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες, Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, {N πολλά | [πολλά]} οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν;

9:15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν.

9:16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκουσ ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ: αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

9:17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς: εἰ δὲ μήγε, {N μήγε | μή γε} ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται: {N ἀπολοῦνται | ἀπόλλυνται} ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται.

9:18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοῦ, ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν: ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

9:19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

9:20 Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ αἱμορροῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

9:21 Ἐλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ, Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

9:22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς {N ἐπιστραφεὶς | στραφεὶς} καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν, Θάρσει, θύγατερ: ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

9:23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον,

9:24 λέγει {N λέγει αὐτοῖς | ἔλεγεν} αὐτοῖς, Ἀναχωρεῖτε: οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.

9:25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

9:26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκεῖνην.

9:27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ {N αὐτῷ | [αὐτῷ]} δύο τυφλοὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ {B υἱὲ | υἱός} {N υἱὲ | υἱός} Δαβὶδ.

9:28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναί, κύριε.

9:29 Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

9:30 Καὶ ἀνεψώθησαν {N ἀνεψώθησαν | ἠνεψώθησαν} αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί: καὶ ἐνεβριμήσατο {N ἐνεβριμήσατο | ἐνεβριμήθη} αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.

9:31 Οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκεῖνη.

9:32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

9:33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός: καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

9:34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

9:35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν {N ἐν τῷ λαῷ | Omit} τῷ λαῷ.

9:36 Ἴδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγγνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

9:37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι:

9:38 δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

10:01 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

10:02 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα: πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ: Ἰάκωβος {N Ἰάκωβος | καὶ Ἰάκωβος} ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ:

10:03 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος: Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος {N Ματθαῖος | Μαθθαῖος} ὁ τελώνης: Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος {N Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς | Omit} ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος:

10:04 Σίμων ὁ Κανανίτης, {N Κανανίτης | Καναναῖος} καὶ Ἰούδας {N Ἰούδας | Ἰούδας ὁ} Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

10:05 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν {N Σαμαρειτῶν | Σαμαριτῶν} μὴ εἰσέλθητε:

10:06 πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

10:07 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι Ἦγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

10:08 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπρούς {N λεπρούς | νεκρούς ἐγείρετε λεπρούς} καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε: δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

10:09 Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν,

10:10 μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδους: {N ῥάβδους | ῥάβδον} ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν. {N ἐστιν | Omit}

10:11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν: κἀκεῖ μείνατε, ἕως ἂν ἐξέλθητε.

10:12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

10:13 Καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἄξια, ἐλθέτω {N ἐλθέτω | ἐλθάτω} ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν: ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἄξια, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

10:14 Καὶ ὅς ἐάν {N ἐάν | ἂν} μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι {N ἐξερχόμενοι | ἐξερχόμενοι ἔξω} τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκεῖνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

10:15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκεῖνη.

10:16 Ἰδοῦ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων: γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

10:17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων: παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς:

10:18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

10:19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν {N παραδιδῶσιν | παραδῶσιν} ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε: δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε: {N λαλήσετε | λαλήσητε}

10:20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

10:21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον: καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

10:22 Καὶ ἔσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου: ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

10:23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην: {N ἄλλην | ἑτέραν} ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

10:24 Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

10:25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, {N ἐκάλεσαν | ἐπεκάλεσαν} πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκειακοὺς {N οἰκειακοὺς | οἰκιακοὺς} αὐτοῦ;

10:26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς: οὐδὲν γὰρ ἔστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται.

10:27 Ὅ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί: καὶ ὃ εἰς τὸ σὺς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων.

10:28 Καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων {N ἀποκτενόντων | ἀποκτενόντων} τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν: φοβήθητε {N φοβήθητε | φοβεῖσθε} δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ τὴν {B τὴν ψυχὴν | ψυχὴν} {N τὴν ψυχὴν καὶ τὸ | ψυχὴν καὶ} ψυχὴν καὶ {B καὶ τὸ | καὶ} τὸ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

10:29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν:

10:30 ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναί εἰσιν.

10:31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε: {N φοβηθῆτε | φοβεῖσθε} πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

10:32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. {N οὐρανοῖς | [τοῖς] οὐρανοῖς}

10:33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν {N αὐτὸν καγὼ | καγὼ αὐτὸν} καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. {N οὐρανοῖς | [τοῖς] οὐρανοῖς}

10:34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν: οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

10:35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς:

10:36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκειακοὶ {N οἰκειακοὶ | οἰκιακοὶ} αὐτοῦ.

10:37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος: καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος:

10:38 καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος.

10:39 Ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν: καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν.

10:40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται: καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

10:41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται: {N λήψεται: καὶ | λήμψεται: καὶ} καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου {N δικαίου λήψεται | δικαίου λήμψεται} λήψεται.

10:42 Καὶ ὃς ἐὰν {N ἐὰν | ἂν} ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

11:01 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

11:02 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ, πέμψας δύο {N δύο | διὰ} τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

11:03 εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

11:04 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννη ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε:

11:05 τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ {N νεκροὶ | καὶ νεκροὶ} ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται:

11:06 καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοί.

11:07 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, Τί ἐξήλθετε {N ἐξήλθετε | ἐξήλθατε} εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

11:08 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε {N ἐξήλθετε | ἐξήλθατε} ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις {N ἱματίοις | Omit} ἡμφιεσμένον; Ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλείων {B βασιλείων | βασιλέων} {N βασιλείων | βασιλέων} εἰσίν.

11:09 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε {N ἐξήλθετε | ἐξήλθατε} ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

11:10 Οὗτος γάρ {N γάρ | Omit} ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

11:11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ: ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

11:12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.

11:13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν: {N προεφήτευσαν | ἐπροφήτευσαν}

11:14 καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

11:15 Ὁ ἔχων ἄτα ἀκούειν {N ἀκούειν | Omit} ἀκουέτω.

11:16 Τίνι δὲ ὁμοίωσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὅμοία ἐστὶν παιδίοις ἐν {N ἐν ἀγοραῖς καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἐταίροις αὐτῶν | καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἐτέροις} ἀγοραῖς {B ἀγοραῖς | ἀγορᾶ} καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἐταίροις {B ἐταίροις | ἐτέροις} αὐτῶν,

11:17 καὶ {N καὶ λέγουσιν, | λέγουσιν} λέγουσιν, Ἡὺλῆσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε: ἐθρηνήσαμεν {N ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, | ἐθρηνήσαμεν,} ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

11:18 Ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν, Δαιμόνιον ἔχει.

11:19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων {N τέκνων | ἔργων} αὐτῆς.

11:20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίξειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.

11:21 Οὐαὶ σοι, Χοραζὶν, οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδᾶ, {B Βηθσαϊδᾶ | Βηθσαϊδάν} ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλοι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.

11:22 Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

11:23 Καὶ σύ, Καπερναοῦμ, {N Καπερναοῦμ ἢ | Καφαρναοῦμ μὴ} ἢ ἕως τοῦ {N τοῦ | Omit} οὐρανοῦ ὑψωθείσα, {B ὑψωθείσα | ὑψωθῆς} {N ὑψωθείσα | ὑψωθήσῃ} ἕως Ἄδου καταβιβασθήσῃ: {N καταβιβασθήσῃ | καταβήσῃ} ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο {N ἐγένοντο | ἐγενήθησαν} αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν {N ἔμειναν | ἔμεινεν} ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

11:24 Πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

11:25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας {N ἀπέκρυψας | ἐκρυψας} ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

11:26 Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο {N ἐγένετο εὐδοκία | εὐδοκία ἐγένετο} εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

11:27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου: καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ: οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

11:28 Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

11:29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός {N πρᾶός | πρᾶύς} εἰμι καὶ ταπεινὸς τῆ καρδία: καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

11:30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

12:01 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων: οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέινασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυν καὶ ἐσθίειν.

- 12:02 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον {N εἶπον | εἶπαν} αὐτῷ, Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.
- 12:03 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ, ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς {N αὐτὸς | Omit} καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ:
- 12:04 πῶς εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, {N ἔφαγεν οὖς | ἔφαγον ὃ} οὗς οὐκ ἔξον ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις;
- 12:05 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν, καὶ ἀναίτιοί εἰσιν;
- 12:06 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε.
- 12:07 Εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστιν, Ἔλεον {N Ἔλεον | Ἔλεος} θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναίτιους.
- 12:08 Κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
- 12:09 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.
- 12:10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν {N ἦν τὴν | Omit} τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν: καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν θεραπεύειν; {N θεραπεύειν | θεραπεῦσαι} ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
- 12:11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;
- 12:12 Πόσω οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. Ὡστε ἔξεστιν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.
- 12:13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτεινον τὴν {N τὴν χεῖρά σου | σου τὴν χεῖρα} χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀποκατεστάθη {N ἀποκατεστάθη | ἀπεκατεστάθη} ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.
- 12:14 Οἱ {N Οἱ δὲ | Ἐξεληθόντες δὲ οἱ} δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξεληθόντες, {N ἐξεληθόντες | Omit} ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.
- 12:15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν: καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι {N ὄχλοι | [ὄχλοι]} πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας,
- 12:16 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν:
- 12:17 ὅπως {N ὅπως | ἵνα} πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος,
- 12:18 Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα: ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου: θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.
- 12:19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει: οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
- 12:20 Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάζει, καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει: ἕως ἂν ἐκβάλλῃ εἰς νῆκος τὴν κρίσιν.
- 12:21 Καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.
- 12:22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός: καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν {N τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ | κωφὸν} καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.
- 12:23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ;
- 12:24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον, Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.
- 12:25 Εἰδὼς δὲ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς | Omit} Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται: καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται.
- 12:26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη: πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
- 12:27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν {N ὑμῶν ἔσονται κριταὶ | κριταὶ ἔσονται ὑμῶν} ἔσονται κριταί.
- 12:28 Εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
- 12:29 Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, {N διαρπάσαι | ἀρπάσαι} ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν; Καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
- 12:30 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν: καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.
- 12:31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις: ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ {N οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις | οὐκ ἀφεθήσεται} ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

12:32 Καὶ ὅς ἐάν εἶπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ: ὅς δ' ἂν εἶπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τῷ {N τῷ νῦν | τούτῳ τῷ} νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

12:33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν: ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκειται.

12:34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; Ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

12:35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ: καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

12:36 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐάν {N ἐάν λαλήσωσιν | λαλήσουσιν} λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

12:37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

12:38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες {N τινες | αὐτῷ τινες} τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

12:39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ: καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

12:40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

12:41 Ἄνδρες Νινευίται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν αὐτήν: ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

12:42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν: ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος: καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος ὧδε.

12:43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὐρίσκει.

12:44 Τότε λέγει, Ἐπιστρέψω {N Ἐπιστρέψω εἰς | Εἰς} εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν {N ὅθεν | ἐπιστρέψω ὅθεν} ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθὼν εὐρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

12:45 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ: καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

12:46 Ἐπι δὲ {N δὲ | Omit} αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.

12:47 Εἶπεν {N Εἶπεν | [Εἶπεν]} δὲ τις αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι. {N λαλῆσαι | λαλῆσαι}}

12:48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι {N εἰπόντι | λέγοντι} αὐτῷ, Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου; Καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;

12:49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

12:50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιῆσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

13:01 Ἐν δὲ {N δὲ | Omit} τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ {N ἀπὸ | Omit} τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.

13:02 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ {N τὸ | Omit} πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι: καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει.

13:03 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων, Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπείρειν. {B σπεῖρειν | σπεῖραι}

13:04 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθεν {N ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ | ἐλθόντα τὰ πετεινὰ} τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά.

13:05 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν: καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς:

13:06 ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη.

13:07 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν {N ἀπέπνιξαν | ἐπνιξαν} αὐτά.

13:08 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν: καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

13:09 Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν {N ἀκούειν | Omit} ἀκουέτω.

13:10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον {N εἶπον | εἶπαν} αὐτῷ, Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

13:11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκεῖνοι δὲ οὐ δέδοται.

13:12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται: ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13:13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσιν.

13:14 Καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα, Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε: καὶ βλέποντες βλέπετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

13:15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν: μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν, καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι {B ἰάσομαι | ἰάσωμαι} αὐτούς.

13:16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσιν: καὶ τὰ ὧτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. {N ἀκούει | ἀκούουσιν}

13:17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφητῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον: {N εἶδον | εἶδαν} καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

13:18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος. {N σπείροντος | σπείραντος}

13:19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ: οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

13:20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν:

13:21 οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν: γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

13:22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου {N τούτου | Omit} καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

13:23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν {N γῆν τὴν καλὴν | καλὴν γῆν} τὴν καλὴν σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών: {N συνιών | συνιείς} ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὃ {N ὃ μὲν ... ὃ δὲ ... ὃ δὲ | ὃ μὲν ... ὃ δὲ ... ὃ δὲ} μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

13:24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι {N σπείροντι | σπείραντι} καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ:

13:25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρεν {N ἔσπειρεν | ἐπέσπειρεν} ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπήλθεν.

13:26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

13:27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ, Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; Πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια;

13:28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον {N εἶπον | λέγουσιν} αὐτῷ, Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξομεν {B συλλέξομεν | συλλέξωμεν} {N συλλέξομεν | συλλέξωμεν} αὐτά;

13:29 Ὁ δὲ ἔφη, {N ἔφη | φησιν} Οὐ: μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

13:30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι {N μέχρι | ἕως} τοῦ θερισμοῦ: καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά: τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

13:31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ:

13:32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων: ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστίν, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

13:33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν {B ἔκρυψεν | ἐνέκρυψεν} {N ἔκρυψεν | ἐνέκρυψεν} εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

13:34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ {N οὐκ | οὐδέν} ἐλάλει αὐτοῖς:

13:35 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. {N κόσμου | [κόσμου]}

13:36 Τότε ἀφείς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς | Omit} Ἰησοῦς: καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον {N Φράσον | Διασάφησον} ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

13:37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς | Omit} Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου:

13:38 ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος: τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας: τὰ δὲ ζιζανία εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ:

13:39 ὁ δὲ ἐχθρός ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος: ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ {N τοῦ | Omit} αἰῶνός ἐστιν: οἱ δὲ θεριστὰὶ ἄγγελοι εἰσιν.

13:40 Ὡσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, {N καίεται | [κατα]καίεται} οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. {N τούτου | Omit}

13:41 Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,

13:42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός: ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13:43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν {N ἀκούειν | Omit} ἀκουέτω.

13:44 Πάλιν {N Πάλιν | Omit} ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῶν κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρών ἄνθρωπος ἔκρυπεν: καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα {N πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ | πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει} ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

13:45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας:

13:46 ὃς {N ὃς εὐρών | εὐρών δὲ} εὐρών ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

13:47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση:

13:48 ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, {N ἀγγεῖα | ἄγγη} τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

13:49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος: ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων,

13:50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός: ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13:51 Λέγει {N Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς | Omit} αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ, Naί, κύριε. {N κύριε | Omit}

13:52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς {N εἰς τὴν βασιλείαν | τῇ βασιλείᾳ} τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

13:53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν:

13:54 καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι {N ἐκπλήττεσθαι | ἐκπλήσσεσθαι} αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις;

13:55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; Οὐχὶ {N Οὐχὶ | Οὐχ} ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς {N Ἰωσῆς | Ἰωσήφ} καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;

13:56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσίν; Πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

13:57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ {N αὐτοῦ καὶ | καὶ} καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

13:58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

14:01 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης {N τετράρχης | τετραάρχης} τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ,

14:02 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής: αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

14:03 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν {N αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ | [αὐτὸν] καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο} καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

14:04 Ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ {N αὐτῷ ὁ Ἰωάννης | ὁ Ἰωάννης αὐτῷ} ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν.

14:05 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτείνειν, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

14:06 Γενεσίων {N Γενεσίων δὲ ἀγομένων | Γενεσίους δὲ γενομένους} δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρρεσεν τῷ Ἡρώδῃ:

14:07 ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται.

14:08 Ἡ δέ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

14:09 Καὶ ἐλυπήθη {N ἐλυπήθη | λυπηθεῖς} ὁ βασιλεύς, διὰ δὲ {N δὲ | Omit} τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι:

14:10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν {N τὸν | [τὸν]} Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

14:11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ: καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

14:12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα, {N σῶμα | πῶμα} καὶ ἔθαψαν αὐτό: {N αὐτό | αὐτό[v]} καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

14:13 Καὶ {N Καὶ ἀκούσας | Ἀκούσας δὲ} ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν: καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14:14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς | Omit} Ἰησοῦς εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

14:15 Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ | Omit} λέγοντες, Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν: ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

14:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς | [Ἰησοῦς]} εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν: δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

14:17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

14:18 Ὁ δὲ εἶπεν, Φέρετέ μοι αὐτοὺς {N αὐτοὺς ὧδε | ὧδε αὐτούς} ὧδε.

14:19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς {N τοὺς χόρτους | τοῦ χόρτου} χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

14:20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν: καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

14:21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

14:22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς | Omit} Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.

14:23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι: ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

14:24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον {N μέσον τῆς θαλάσσης ἦν | σταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπειχεν} τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων: ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

14:25 Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν {N ἀπῆλθεν | ἦλθεν} πρὸς αὐτοὺς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς | Omit} Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς {N τῆς θαλάσσης | τὴν θάλασσαν} θαλάσσης.

14:26 Καὶ {N Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ | Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν} ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν {N τὴν θάλασσαν | τῆς θαλάσσης} θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι Φάντασμα ἐστὶν: καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

14:27 Εὐθέως {N Εὐθέως | Εὐθύς} δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς {N αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς | [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς} ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θαρσεῖτε: ἐγώ εἰμι: μὴ φοβεῖσθε.

14:28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς {N πρὸς σε ἐλθεῖν | ἐλθεῖν πρὸς σε} σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

- 14:29 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ {N ὁ Πέτρος | [ὁ] Πέτρος} Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν {N ἐλθεῖν | καὶ ἦλθεν} πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
- 14:30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν {N ἰσχυρὸν | [ἰσχυρὸν]} ἐφοβήθη: καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν, λέγων, Κύριε, σῶσόν με.
- 14:31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;
- 14:32 Καὶ ἐμβάντων {N ἐμβάντων | ἀναβάντων} αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος:
- 14:33 οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες {N ἐλθόντες | Omit} προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ.
- 14:34 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς {N εἰς τὴν γῆν | ἐπὶ τὴν γῆν εἰς} τὴν γῆν Γεννησαρέτ.
- 14:35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας:
- 14:36 καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ: καὶ ὅσοι ἦσαν το διεσώθησαν.
- 15:01 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ {N οἱ | Omit} ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς {N γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι | Φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς} καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες,
- 15:02 Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; Οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, {N αὐτῶν | [αὐτῶν]} ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.
- 15:03 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;
- 15:04 Ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο, {N ἐνετείλατο λέγων | εἶπεν} λέγων, Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα: καὶ, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω:
- 15:05 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὅς ἂν εἶπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς, καὶ {N καὶ | Omit} οὐ μὴ τιμῆσῃ {N τιμῆσῃ | τιμήσει} τὸν πατέρα αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα | Omit} ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ:
- 15:06 καὶ ἠκυρώσατε τὴν {N τὴν ἐντολὴν | τὸν λόγον} ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν:
- 15:07 ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν {N προεφήτευσεν | ἐπροφήτευσεν} περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων,
- 15:08 Ἐγγίζει {N Ἐγγίζει μοι | Omit} μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ {N τῷ στόματι αὐτῶν καὶ | Omit} στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.
- 15:09 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.
- 15:10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε καὶ συνίετε.
- 15:11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον: ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
- 15:12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ εἶπον | λέγουσιν} εἶπον αὐτῷ, Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν;
- 15:13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται.
- 15:14 Ἄφετε αὐτούς: ὁδηγοὶ {N ὁδηγοὶ εἰσιν τυφλοὶ τυφλῶν | τυφλοὶ εἰσιν ὁδηγοὶ [τυφλῶν]} εἰσιν τυφλοὶ τυφλῶν: τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὀδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.
- 15:15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. {N ταύτην | [ταύτην]}
- 15:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς | Omit} εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
- 15:17 Οὐπω {N Οὐπω | Οὐ} νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;
- 15:18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κάκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
- 15:19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι:
- 15:20 ταῦτά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον: τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
- 15:21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.
- 15:22 Καὶ ἰδού, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθούσα ἐκραύγασεν {N ἐκραύγασεν αὐτῷ | ἔκραξεν} αὐτῷ, λέγουσα, Ἐλέησόν με, κύριε, υἱὲ {N υἱὲ | υἱὸς} Δαυὶδ: ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.
- 15:23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων {N ἠρώτων | ἠρώτων} αὐτόν, λέγοντες, Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν.
- 15:24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
- 15:25 Ἡ δὲ ἐλθούσα προσεκύνησεν {N προσεκύνησεν | προσεκύνη} αὐτῷ λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι.

15:26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

15:27 Ἡ δὲ εἶπεν, Ναί, κύριε: καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

15:28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις: γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

15:29 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας: καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ.

15:30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, {N κωφοὺς κυλλοὺς | κυλλοὺς κωφοὺς} κυλλοὺς, καὶ ἐτέρους πολλοὺς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ {N τοῦ Ἰησοῦ | αὐτοῦ} Ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς:

15:31 ὥστε τοὺς {N τοὺς ὄχλους | τὸν ὄχλον} ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς {N χωλοὺς | καὶ χωλοὺς} περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας: καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραήλ.

15:32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν: καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

15:33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ | Omit} Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον;

15:34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον | εἶπαν} Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.

15:35 Καὶ ἐκέλευσεν {N ἐκέλευσεν τοῖς ὄχλοις | παραγγείλας τῷ ὄχλῳ} τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν:

15:36 καὶ {N καὶ λαβὼν | ἔλαβεν} λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας {N εὐχαριστήσας | καὶ εὐχαριστήσας} ἔκλασεν, καὶ ἔδωκεν {N ἔδωκεν | ἐδίδου} τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ | Omit} οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ {N τῷ ὄχλῳ | τοῖς ὄχλοις} ὄχλῳ.

15:37 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν: καὶ ἦσαν {N ἦσαν τὸ | τὸ} τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ {N ἑπτὰ | ἦσαν ἑπτὰ} σφυρίδας πλήρεις.

15:38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

15:39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη {B ἐνέβη | ἀνέβη} εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά. {N Μαγδαλά | Μαγαδάν}

16:01 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάμενος αὐτοῖς.

16:02 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁψίας {N Ὁψίας | [Ὁψίας]} γενομένης λέγετε, Εὐδία: πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός.

16:03 Καὶ πρῶτῃ, Σήμερον χειμῶν: πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, {N Ὑποκριταί | Omit} τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; {N δύνασθε | δύνασθε}}

16:04 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ: καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ {N τοῦ προφήτου | Omit} προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἀπῆλθεν.

16:05 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ | Omit} εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

16:06 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

16:07 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

16:08 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς | Omit} Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; {N ἐλάβετε | ἔχετε}

16:09 Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

16:10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε;

16:11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου {N ἄρτου | ἄρτων} εἶπον ὑμῖν προσέχειν {N προσέχειν | προσέχετε δὲ} ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

16:12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ {N τοῦ ἄρτου | τῶν ἄρτων} ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδασχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.